

**ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗ Γ.Σ.
ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΑΘΗΝΑΣ
14/6/2020**

Η σημερινή Γ.Σ. πραγματοποιείται για να συζητήσουμε και να εκτιμήσουμε την πείρα από την παρέμβαση και τις μάχες που δώσαμε το τελευταίο διάστημα, ιδιαίτερα στις πρωτόγνωρες συνθήκες εν μέσω πανδημίας, αλλά κυρίως για να οργανώσουμε, να σχεδιάσουμε τα επόμενα βήματα, παίρνοντας υπ' όψη και την νέα κατάσταση που έχει διαμορφωθεί, έχοντας περάσει πλέον σε νέα καπιταλιστική οικονομική κρίση.

Μια κρίση που είχαμε εκτιμήσει πως θα ερχόταν σύντομα, ήδη από την προηγούμενη Γ.Σ. συζητούσαμε πως η ανάκαμψη είναι αναιμική και πλέον σήμερα η πανδημία επιτάχυνε την όλη κατάσταση, ανέδειξε με εκκωφαντικό τρόπο τη σαπίλα του συστήματος της εκμετάλλευσης.

Με το ξέσπασμα της πανδημίας αποκαλύφθηκε η γύμνια «πολυδιαφημισμένων» δημόσιων συστημάτων υγείας παγκόσμια. Οι εικόνες με τους μαζικούς τάφους σε ΗΠΑ, Αγγλία, Ιταλία κ.α. είναι η απόδειξη. Τα νοσοκομεία υπό διάλυση και οι γιατροί να επιλέγουν ποιος θα ζήσει και ποιος θα πεθάνει, χιλιάδες άνεργοι αλλά και εργαζόμενοι δεν είχαν καν πρόσβαση στα νοσοκομεία, οι ελλείψεις σε υλικά, εξοπλισμό και προσωπικό σε όλες τις χώρες συμπληρώνουν το πάζλ της κατάντιας.

Ταυτόχρονα η ανεργία εκτοξεύτηκε απότομα μέσα σε μόλις 3 μήνες. Στις ΗΠΑ μόνο γι' αυτό το διάστημα οι άνεργοι έφτασαν τα 46.000.000 ενώ το ίδιο τραγική είναι η κατάσταση και εδώ στην ΕΕ. Στη χώρα μας, σύμφωνα με τα μαγειρεμένα στοιχεία του ΟΑΕΔ, αφού δεν θεωρείται άνεργος αυτός που κάνει έστω και ένα μεροκάματο, οι άνεργοι για το μήνα Απρίλη έφτασαν τους 1.185.000.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, εκμεταλλεζόμενη την πανδημία και στο όνομα της «έκτακτης ανάγκης», λόγω κορονοϊού, υλοποιεί κατά γράμμα όλες τις απαιτήσεις των επιχειρηματικών ομίλων, λέγοντας πως τα μέτρα είναι δήθεν προσωρινά. Τα ίδια δηλαδή ακριβώς που έλεγαν κι οι προηγούμενες κυβερνήσεις και κάθε φορά ερχόταν και ένα νέο μνημόνιο για να μας κάτσει στο σβέρκο. Οι πάνω από 700 αντεργατικοί-αντιλαϊκοί νόμοι που πέρασαν στην προηγούμενη οικονομική κρίση, έμειναν και την περίοδο της ανάκαμψης της οικονομίας και προστέθηκαν κι άλλοι πάνω σε αυτούς.

Έτσι και τώρα, οι νόμοι ήρθαν για να μείνουν. Μέσα από συνεχείς Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, υπουργικά διατάγματα και μάλιστα με διαδικασίες εξπρές, ψηφίστηκαν μέτρα που επιφέρουν νέο χτύπημα στο ήδη τσακισμένο εισόδημα, τις εργασιακές σχέσεις, την ασφάλιση, ενώ στους σχεδιασμούς τους είναι και ο περιορισμός των διαδηλώσεων, οι πλειστηριασμοί και οι ιδιωτικοποιήσεις σε ό,τι έχει απομείνει (Υγεία, ΕΥΔΑΠ, ΛΑΡΚΟ κ.ά.).

Με τις Π.Ν.Π. οι εργοδότες θα μπορούν όταν πέφτει η δουλειά να μας απασχολούν τις μισές μέρες, πληρώνοντας το 50% του μισθού και το υπόλοιπο θα καλύπτεται κατά 60% από το κράτος, δηλαδή από τη φορολογία μας. Δε φτάνει δηλαδή που θα έχουμε 20% μείωση στο μισθό, ουσιαστικά θα πληρώνουμε και έξτρα για να δουλεύουμε.

Αντίστοιχα με την ασφάλιση. Από τον νόμο-λαιμητόμο του Κατρούγκαλου, περάσαμε το Γενάρη στον νόμο Βρούτση-Κατρούγκαλου, σε έναν νόμο που έφτασε τις συντάξεις στον πάτο, ανέβασε τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και σήμερα δίνεται το δικαίωμα σε κάθε εταιρεία που εμφανίζει ότι «μπαίνει μέσα», να πληρώνει την ασφάλιση όποτε γουστάρει, με ό,τι συνεπάγεται αυτό για τον κλάδο που η ανασφάλιστη εργασία θεριεύει. Επιπλέον, δίνεται το ελεύθερο στους εργοδότες να απολύουν όσους και όποτε θέλουν.

Την ώρα που τα μεροκάματα παραμένουν στον πάτο, η ανασφάλιστη εργασία, το κλέψιμο ενσήμων οργιάζει σε κάθε εργοτάξιο μικρό ή μεγάλο, τα ωράρια έχουν ξεχειλωθεί και η δουλειά τα Σαββατοκύριακα επίσης, την ίδια στιγμή μοιράζονται απλόχερα εκατομμύρια ως "αποζημιώσεις" στις κατασκευαστικές εταιρείες για τη «χασούρα» από τους αυτοκινητόδρομους που διαχειρίζονται και αφού ήδη έχουν εισπράξει ένα σκασμό ευρώ από διόδια, αλλά και από την κατασκευή τους.

Από τη μια, δηλαδή, ζεστό χρήμα για το κεφάλαιο και από την άλλη διαρκές πάγωμα των Συλλογικών Συμβάσεων, με συνεχή συμπίεση του μέσου μισθού προς τα κάτω, ανασφάλεια και ανεργία για τους οικοδόμους και συνολικότερα για τους εργαζόμενους.

Αυτή είναι η «κανονικότητα» για την οποία πανηγύριζαν τόσο η σημερινή όσο και η προηγούμενη κυβέρνηση, μαζί με τους κατασκευαστές, το ΣΕΒ και τα παπαγαλάκια τους στα ΜΜΕ. Η επιστροφή στην «κανονικότητα» κατέρρευσε σαν χάρτινος πύργος και επιστρέψαμε ξανά σε κρίση, που αιτία της είναι το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα και ο τρόπος λειτουργίας του, αφού μοναδικό κριτήριο είναι το κέρδος. Τα τεράστια συσσωρευμένα κεφάλαια είναι η αιτία και όχι κάποιος «αόρατος εχθρός».

Μιλώντας για «αόρατο εχθρό», η κυβέρνηση προσπαθεί να συσκοτίσει την πραγματικότητα, να αποσπάσει την κοινωνική συναίνεση, να συμβιβαστούν οι εργαζόμενοι με τα νέα μέτρα. Μας θέλουν σκυφτούς και υποταγμένους στο βωμό της «επανεκκίνησης» της οικονομίας, για να τα κονομάνε τα αφεντικά. Μας θέλουν ουσιαστικά σύγχρονους σκλάβους χωρίς δικαιώματα.

Εργοδοσία, κυβέρνηση, αλλά και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα καλλιεργούν ένα κλίμα «εθνικής ομοψυχίας», στο όνομα της αντιμετώπισης της πανδημίας, για το «κοινό καλό», να συμβιβαστούμε με τα ελάχιστα, να χαμηλώσουμε τις απαιτήσεις.

Για να κρύψουν τη γύμνια του δημόσιου συστήματος υγείας πετάνε το μπαλάκι της ατομικής ευθύνης. Όμως, η πανδημία ανέδειξε εκκωφαντικά τις τραγικές ελλείψεις που υπάρχουν σε όλες τις δομές υγείας σε μέσα, υλικοτεχνικό εξοπλισμό και προσωπικό. Το ΕΣΥ μετατράπηκε σε κορονοΕΣΥ, μην μπορώντας να ανταπεξέλθει στις αυξημένες ανάγκες, να συνδυάσει, δηλαδή, τον έλεγχο και νοσηλεία ασθενών από κορονοϊό με την ταυτόχρονη περίθαλψη χιλιάδων ασθενών με άλλες παθήσεις. Ασθενείς με χρόνια νοσήματα έμειναν ξεκρέμαστοι, μπήκε φρένο στη διάγνωση και θεραπεία ακόμα και για βαριά νοσήματα που μπορεί να επιβαρύνουν κι άλλο την υγεία τους.

Απέναντι σ' αυτή την κατάσταση, έχουμε καθήκον και υποχρέωση να αντιδράσουμε, γιατί οι ανάγκες μας για δωρεάν-δημόσια υγεία δε μπορούν να περιμένουν. Γιατί τα συμφέροντα μας δεν είναι ίδια με τα κοράκια της υγείας και την κυβέρνηση που μας κουνά το δάχτυλο της ατομικής ευθύνης για να κρύψουν τη γύμνια της κρατικής ευθύνης.

Γι' αυτό με πρωτοβουλία του Συνδικάτου μας απευθύναμε κάλεσμα προς όλα τα σωματεία και φορείς εδώ στην Αθήνα, για να συντονίσουμε τη δράση μας, να δυναμώσει η φωνή και η πάλη της υπεράσπισης της υγείας και των δικαιωμάτων του λαού. Αντίστοιχα, τα Παραρτήματα στις γειτονιές της Αττικής.

Για να εκφράσουμε τη συμπάραστασή μας στους αγωνιστές υγειονομικούς, τους ανθρώπους με τις ποδιές και τις μάσκες στο στόμα που όμως δεν έμειναν σιωπηλοί. Που έδωσαν και δίνουν μάχη και απέναντι στον ιό, αλλά και για ένα πραγματικά ολόπλευρα δημόσιο, δωρεάν σύστημα υγείας ενισχυμένο με τα απαραίτητα μέσα και εξοπλισμό για να μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες των εργαζομένων. Απευθύνουμε κάλεσμα και από τη σημερινή μας Γ.Σ. για να στηριχτεί η πανυγειονομική απεργία την Τρίτη

στις 16 Ιούνη, με συμμετοχή στη συγκέντρωση στην πλατεία Μαβίλη στις 8.30 π.μ. και πορεία στο Υπουργείο Υγείας.

Συνάδελφοι,

Υπάρχει πλέον συσσωρευμένη πείρα από την προηγούμενη κρίση με την τεράστια ανεργία, ειδικά ο κλάδος μας ήταν αυτός που χτυπήθηκε πρώτος και περισσότερο. Και μπορεί σήμερα ο κλάδος να είναι συρρικνωμένος, οπότε και η ανεργία δεν θα είναι στα προηγούμενα επίπεδα, όμως αντικειμενικά δεν θα μείνει ανεπηρέαστος, το αντίθετο, όσο περνάει ο καιρός τα προβλήματα θα οξύνονται.

Τώρα γνωρίζουν οι συνάδελφοι πως όσο ρίχνεις τις απαιτήσεις τόσο χειρότερα γίνονται τα πράγματα. Όσο μένεις ανοργάνωτος, μακριά από το συνδικάτο σου, τόσο πιο ευάλωτος γίνεσαι στις ορέξεις της εργοδοσίας.

Παίρνοντας υπόψη την διαμορφωμένη κατάσταση αυτή τη στιγμή, πρέπει άμεσα να προετοιμάσουμε τον κλάδο για κινητοποιήσεις απέναντι σε κυβέρνηση και εργοδοσία, με παρεμβάσεις σε μικρούς και μεγάλους χώρους δουλειάς, να πολλαπλασιαστούν οι Γ.Σ. και η κουβέντα με τους συναδέλφους. Να κατανοηθεί τι είναι αυτό που μπαίνει εμπόδιο στις σύγχρονες ανάγκες μας, ποια ανάπτυξη είναι προς όφελός μας. Για να μπορέσουμε να ανασάνουμε εμείς κι όχι το κεφάλαιο.

Γιατί σήμερα στο 2020, με την τεράστια άνοδο της παραγωγικότητας της εργασίας, με την πρόοδο της επιστήμης και της τεχνολογίας, υπάρχουν όλες οι δυνατότητες και για να εργαζόμαστε λιγότερο και για να έχουμε όλοι στέγη, που έχουμε σηκώσει όλη την Αθήνα και το μεγαλύτερο κομμάτι των οικοδόμων είτε ζει στο νοίκι είτε πληρώνει δάνεια και κινδυνεύει αν βρεθεί άνεργος να του αρπάξουν το σπίτι τα κοράκια οι τραπεζίτες.

Γιατί σήμερα η ανάγκη για νέα σχολεία και νοσοκομεία με αντισεισμική θωράκιση είναι πολύ μεγαλύτερη απ' ό,τι το 1950 που χτίστηκαν τα περισσότερα (π.χ. Αιγάλεω υπάρχουν κλειστά σχολεία λόγω προβλημάτων από το σεισμό, στην Ανατ. Αττική δεν υπάρχει νοσοκομείο). Αντιπλημμυρικά έργα, που φωνάζουμε χρόνια, αλλά μπαίνουν σε δεύτερο πλάνο, αφού δεν μπορούν να αποφέρουν κέρδη στο κεφάλαιο, με τα αποτελέσματα να τα ζούμε με την πρώτη ψιχάλα.

Να απαιτήσουμε: Να τηρείται αυστηρά το: κάθε μέρα εργασίας – μέρα ασφάλισης. Καμιά υποχώρηση από το 5ήμερο, 7ωρο. Δεν ανεχόμαστε καμιά καθυστέρηση πληρωμών. Κανένας εργαζόμενος κάτω από 45 ευρώ μεροκάματο. Ουσιαστικά μέτρα για την υγιεινή και ασφάλεια στους χώρους δουλειάς κ.ά.

Γιατί τα δικά μας συμφέροντα έρχονται σε σύγκρουση με τις κατασκευαστικές εταιρείες και τους μεγαλοεργολάβους, είναι σε σύγκρουση με τις κυβερνήσεις και τις κατευθύνσεις της ΕΕ, αλλά και με τον εργοδοτικό-κυβερνητικό συνδικαλισμό, την πλειοψηφία της ξεπουλημένης ΓΣΕΕ και τα σωματεία που ελέγχει.

Από την πρώτη στιγμή ο ίδιος ο Παναγόπουλος ήταν αυτός που δήλωσε πως ο ιός δεν έχει ταξικότητα, μας χτυπάει όλους και άρα όλοι μαζί πρέπει να βάλουμε πλάτη. Λες και έχουμε τα ίδια κέρδη με τους κατασκευαστικούς ομίλους και τους μεγαλοεργολάβους. Αυτοί ήταν οι μόνοι που βγήκαν κερδισμένοι τα προηγούμενα χρόνια και σήμερα μας ζητάνε να βάλουμε ξανά το χέρι στην τσέπη. Απαντάμε λοιπόν πως έχουμε πληρώσει αρκετά και δεν πρόκειται να πληρώσουμε ξανά την κρίση τους.

Απ' αυτή τη σκοπιά, βάζουμε το εξής πρόγραμμα δράσης: Έχουμε ζητήσει συνάντηση με το Υπουργείο Εργασίας που θα πραγματοποιηθεί την Τρίτη 16/6 ή Τετάρτη 17/6, όπου θα θέσουμε τα παραπάνω ζητήματα, διεκδικώντας μέτρα ελέγχου, επέκταση της επιδότησης των 800 ευρώ κ.ά.

Στις 18 Ιούνη θα προχωρήσουμε σε Γενικές Συνελεύσεις με στάσεις εργασίας στα έργα που ανάδοχοι είναι οι μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, για να ενημερώσουμε τους εργαζόμενους και να ασκήσουμε πίεση στην εργοδοσία. Ταυτόχρονα θα ζητήσουμε συναντήσεις με τους εργοταξίαρχες των έργων, για να θέσουμε τα εξής ζητήματα:

- Καμιά καθυστέρηση πληρωμών, γιατί είναι ένα θέμα που καίει και παρατηρείται εκτεταμένα σε όλους τους χώρους δουλειάς, πάνω στο οποίο εκδηλώθηκαν και κάποιες διαθέσεις που εκφράστηκαν και με επίσχεση εργασίας στο Φάληρο.
- Τήρηση των μέτρων υγείας και της ασφάλειας. Εκεί μπορούμε να δέσουμε και το ζήτημα της εφαρμογής του 5ημέρου και του 7ώρου που αντικειμενικά συνδέεται με την φθορά της υγείας των εργαζομένων, την πιθανότητα εργατικού ατυχήματος κ.ά.
- Κατώτερο μεροκάματο στα 45 ευρώ μικτά για ανειδίκευτους χωρίς τριετίες.
- Να αντιστοιχηθούν πλήρως το ύψος του μισθού και η ασφάλιση με τις υπερωρίες. Εδώ έχει παρατηρηθεί εκτεταμένα το φαινόμενο να μην ξέρει τι και πώς πληρώνεται ο καθένας και η εργοδοσία να αλωνίζει.

Στις 25 Ιούνη και έχοντας κουβεντιάσει όλο αυτό το διάστημα και σε μικρότερους χώρους δουλειάς, θα συνεχίσουμε με νέες στάσεις εργασίας και ΓΣ συζητώντας εκ νέου με τους εργαζόμενους αυτά τα θέματα, αλλά και την εξέλιξη των παρεμβάσεων που προηγήθηκαν. Εκείνη τη μέρα θα επιδιώξουμε να πραγματοποιήσουμε συνάντηση με το ΣΤΕΑΤ, θέτοντας τις διεκδικήσεις μας.

Μέσα από όλη αυτή τη διαδικασία επιδιώκουμε να δυναμώσει η πάλη και η διεκδίκηση, να μπουν κι άλλες δυνάμεις στη μάχη, να μαζικοποιήσουμε το Συνδικάτο μας και να περάσουμε στην αντεπίθεση για να υπερασπιστούμε δικαιώματα και κατακτήσεις, να πετύχουμε νέα.

Με βάση αυτόν τον προγραμματισμό και ανάλογα με τη στάση κυβέρνησης και εργοδοσίας, ανάλογα με τις διαθέσεις των ίδιων των συναδέλφων, να κλιμακώσουμε τη δράση μας και με απεργιακή κινητοποίηση.

Συνάδελφοι,

Οι κινητοποιήσεις του τελευταίου διαστήματος των εργαζομένων στον επισιτισμό-τουρισμό, των υγειονομικών, των εργαζομένων στα σούπερ-μάρκετ, η χθεσινή συγκέντρωση των εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ και κυρίως, η μεγαλειώδης απεργία της Πρωτομαγιάς από τις Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα και συνδικάτα που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ δείχνουν το δρόμο.

Τιμώντας τους νεκρούς και τους αγώνες της τάξης μας, με απειθαρχία στην κυβέρνηση που προσπάθησε να επιβάλλει απαγορεύσεις δήθεν γιατί νοιάζεται για την υγεία μας, κόντρα στα τσιράκια της εργοδοσίας, την ξεπουλημένη ηγεσία της ΓΣΕΕ και τα εργοδοτικά και κυβερνητικά συνδικάτα που ελέγχει και από την πρώτη ημέρα τάχθηκαν υπέρ των μέτρων κλειδαμπαρώνοντας τα σωματεία, αφήνοντας στην «τύχη» τους χιλιάδες εργαζόμενους που είτε συνέχισαν να εργάζονται κανονικά είτε βρέθηκαν στην ανεργία είτε με αναστολή σύμβασης και 800 ευρώ για 2 μήνες και πλέον.

Κόντρα σε όλους, το Συνδικάτο μας δεν τα δίπλωσε ούτε στιγμή. Στηρίζαμε ενεργά όλες τις κινητοποιήσεις, πραγματοποιήσαμε δεκάδες παρεμβάσεις σε μεγάλους και μικρότερους χώρους δουλειάς, κάναμε μοτοπορεία σε γειτονιές της Αθήνας, ήμασταν από τα σωματεία που προχωρήσαμε σε στάσεις εργασίας και Γ.Σ. ενώ ταυτόχρονα το Συνδικάτο παρέμεινε κανονικά ανοιχτό και στην κυριολεξία σπάσαν τα τηλέφωνα. Κάτω από τη δική μας παρέμβαση καταφέραμε να ενταχθούν περισσότεροι οικοδόμοι στην ενίσχυση των 800 ευρώ, που μπορεί να μην λύνει προβλήματα, είναι όμως μια μικρή ανακούφιση για μας και τις οικογένειές μας και θα επιμείνουμε για να ενταχθούν κι οι υπόλοιποι συνάδελφοι που δεν είχαν τις προϋποθέσεις, όπως και οι οικοδόμοι που εργάζονται με δμηνα στους Δήμους.

Παίρνουμε δύναμη από τις μαζικές κινητοποιήσεις στις ΗΠΑ, τους χιλιάδες εργαζόμενους κι ανέργους που βρίσκονται στους δρόμους με το σύνθημα «Δεν μπορούμε να αναπνεύσουμε». Ένα σύνθημα που εκφράζει την

εργατική τάξη όλου του κόσμου, που πνίγεται από το σύστημα της εκμετάλλευσης που γεννά τη φτώχεια, την ανεργία, σπέρνει το ρατσιστικό δηλητήριο.

Οι εργάτες όλου του κόσμου, ανεξαρτήτως εθνικότητας, φύλου, θρησκείας, χρώματος του δέρματος, έχουμε κοινό εχθρό που είναι ορατός και είναι ο καπιταλισμός. Ιδιαίτερα στον κλάδο με τους μισούς συναδέλφους να είναι μετανάστες, που νιώθουμε στο πετσί μας την εκμετάλλευση κι ενώ κάθε μέρα το κεφάλαιο μας κλέβει τον κόπο και τον ιδρώτα μας, τώρα μας ζητάνε νέες θυσίες. Αύριο μπορεί να μας ζητήσουν να χύσουμε το αίμα μας για τους δικούς τους ανταγωνισμούς, για το ποιος θα βγει περισσότερο κερδισμένος από την νέα κρίση. Ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσης, που οξύνονται ακόμη περισσότερο οι ανταγωνισμοί και οι αντιθέσεις. Γιατί και εδώ στη γειτονιά μας η κατάσταση μυρίζει μπαρούτι, με την τούρκικη αστική τάξη να κλιμακώνει την επιθετικότητα.

Όπως στην ειρήνη, έτσι και σε έναν ενδεχόμενο πόλεμο, οι εργαζόμενοι πρέπει να προτάξουμε τα δικά μας συμφέροντα, να βάλουμε στο στόχαστρο τον πραγματικό αντίπαλο, αυτό που μας σκοτώνει καθημερινά.

Μόνο με τον οργανωμένο αγώνα, με ένα ισχυρό, μαζικό Συνδικάτο θα θέσουμε τις βάσεις για να έρθουν στο προσκήνιο οι δικές μας σύγχρονες ανάγκες, για να διεκδικήσουμε μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα, για δημόσια δωρεάν υγεία και παιδεία, να σταματήσουν οι πόλεμοι και η προσφυγιά.

Απαιτείται σήμερα να πετύχουμε ένα πιο θαρραλέο βήμα, να δυναμώσει ο αγώνας για να πολλαπλασιάσουμε τα θετικά αποτελέσματα που είχαμε το προηγούμενο διάστημα, να εκφραστεί το καλό κλίμα που υπάρχει στους χώρους δουλειάς από τις παρεμβάσεις του Συνδικάτου μας με ενεργή συμπόρευση, για να ανταποκριθούμε στις αυξημένες ανάγκες της ταξικής πάλης.

Έχοντας στο μυαλό μας ότι απομένει λίγος χρόνος για τις αρχαιρεσίες του Συνδικάτου μας, που θα πραγματοποιηθούν στα μέσα του Οκτώβρη, δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις ώστε η δουλειά του επόμενου διαστήματος να αποτελέσει τη βάση για την αύξηση της συμμετοχής στις αρχαιρεσίες, για να μετρήσουμε βήματα στη μαζικοποίηση του Συνδικάτου και συνολικότερα στην ανασύνταξη του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Έχοντας πίστη στις δυνάμεις μας, στους εργαζόμενους, είμαστε σίγουροι πως θα έχουμε νίκες και πως θα έρθει η μέρα που η εργατική τάξη θα πάρει πλήρως την υπόθεση στα χέρια της.